

князове; а испанскы-ты и италинскы-ты войскы дотѣ-
гали на Германиѣ. Сжицый Морицъ саксонскый ся от-
мѣтихъ отъ Карла и пакъ земь да закрыля протестант-
ство-то. Той тайно направиль съѣзъ съ Французскый
царь, и ненадѣино отышъ въ Тиролю, дѣто былъ то-
гава Карлъ (на Тридентскый сборъ). Тогавъ на-съ малко
щили да хванжъ Карла, и съ голѣмъ мжж побѣгнхъ
прѣзъ Тиролскы-ты планины. Той нѣмалъ на рѣцѣ го-
това войска да ся брани, та свѣрзалъ миръ съ протес-
танты-ты. А подыръ три години ся помирили протес-
танты-ти и католици-ти на царскый сборъ въ Аугс-
бургъ (1555 г.). На тоя *Аугсбургскый миръ* протес-
танты-ти добыли правдинъ да си исповѣдате вѣрж-тж
слободно. Само князове-ти имали право да си промѣня-
ватъ вѣрж-тж; а подданныи-ти имъ были длѣжни да
дѣржатъ такжъ вѣржъ каквато дѣржи князь-тѣ имъ. —

Отричаніе на Карла и негови прѣмници.
На сжиц-тж годинъ Карлъ ся отреклъ отъ прѣстола.
Още одавна той тегмалъ отъ всякаквы болѣсти; освѣнъ
това той много ся вдавалъ да мысли. На стары години
той отъ много несполуки ся ударилъ на мысль повече,
и най-сетѣ отышъ да живѣе въ монастырь. Голѣмы-
ты си владовица той раздѣлилъ на брата си Фердинанда
и на сына си Филиппа. Фердинандъ още на прѣди до-
былъ отъ него наслѣдствены-ты земли на Хабсбургскый
родъ (Австрийско херцогство, Тиролю, Каринтиѣ, Шти-
риѣ и пр.); той наслѣдилъ и Унгаріѣ и Бохеміѣ, и
былъ избранъ за прѣмникъ на Карла V. Всичкы-ты си
другы владовица Карлъ далъ на сына си Филиппа.
Карлъ ся отреклъ отъ прѣстола въ Брюссель, прѣдъ
много свѣтъ. Той, кога влѣзъ въ сбора, ся подпиралъ
на ramo-то на Вилхелма, Оранскый князь; Карлъ былъ
на 56 години; нѣ болѣсти-ти го были съсынали, та ся
виждалъ много пѣ-старъ отъ колкото былъ. Той казалъ
прощально слово на сбора; послѣ ся обѣрихъ камъ Фи-
липпа, и го съвѣтвалъ да обыча подданныи-ты си да
дѣржи правдинъ и да чюва католическж-тж вѣрж. Всичкый
сборъ ся нажялилъ и поронилъ слзы; Филиппъ клекнхъ